

Les rebaixes

Autor: Enric Vila

Data de publicació: 25-02-2020

Reproduïm l'article de l'Enric Vila editat avui 25 de febrer a elnacional.cat. en què defensa la trajectòria professional d'En Jordi Bilbeny i l'Institut Nova Història davant l'atac dels autors de 'Pseudohistòria contra Catalunya'. Només els fanàtics i els farsants perden el temps amb enemics més febles.

Els autors de Pseudohistòria contra Catalunya m'han fet pensar en aquell grup d'articulistes que, quan es va constituir Ciutadans, es van autoproclamar "intel·lectuals del segle XXI". Si aquella colla es pensava que ompliria la seva buidor amb el cadàver del pujolisme, els historiadors de Sàpiens sembla que esperen fer el mateix amb el cap de Jordi Bilbeny.

Un llibre d'història que comença apel·lant a la "sinceritat" i a l'"honestedat", sembla més un sermó d'Oriol Junqueras escrit des de la presó que no pas un assaig publicat per acadèmics. De fet, si els autors del pamflet haguessin tingut alguna cosa important a dir, ja faria temps que els seus llibres, ben editats i ben distribuïts, s'haurien imposat a les tesis de l'Institut Nova Història, en prestigi i difusió.

S'escriu per discutir les idees del poder, no pas dels marginats. Només els fanàtics i els farsants perden el temps amb enemics més febles, o es dediquen a fer llibres col·lectius contra discursos que menyspreen. És difícil elevar una idea si estàs tan convençut de tenir raó que no pots suportar la possibilitat de perdre l'argument. Si et mou la por de fracassar, la pretensió de semblar equànime sempre t'acabarà espatllant el llibre.

Tractar Bilbeny de deshonest no tancarà les mentides dels líders processistes ni la grisor del gremi d'historiadors, que és un dels responsables principals del baix nivell de la política i de l'ensulsiada d'aquests anys. És lògic que alguns dels acadèmics més subvencionats de les darreres dècades ara busquin caps de turc per fer-se perdonar. Però, després de 40 anys, estaria bé que la universitat donés algun historiador que tingués una idea general i pròpia del país,

i un món que s'aguantés tot sol.

Si el llibre contra Bilbeny té algún interès és perquè arriba amb la mateixa caspa que ha desprestigiada la historiografia catalana. Si no tens talent per liquidar Bilbeny tu sol i d'un sol cop, no aporta res que muntis una carnisseria amb la teva colla. A més, el passat pot ser complex però ha d'inspirar el lector, no pas deixar-li el cap com un timbal amb discursos paternalistes i una fartanera invertebrada de dades pretesament neutrals.

El llibre contra Bilbeny tindrà el mateix recorregut que les gesticulacions d'Artur Mas o que Marta Pascal, és a dir, durarà mentre duri el clima de rebaixes i valencianització. Franco no necessitava flautistes d'Hamelín per controlar el pressupost públic del país; després d'una guerra en tenia prou amb l'exili i la repressió ?tot i que una de les primeres coses que va fer va ser impulsar la recerca científica?.

La unitat d'Espanya necessita ara un procés de destrucció encara més subtil i més profund. Quan la vitalitat no es pot matar d'un tret, cal matar-la a poc a poc, alimentant les vanitats estèrils de les mòmies i els capgrossos més ridículs. "What sphinx of cement and aluminum bashed open their skulls and ate up their brains and imagination?" ?es pregunta Ginsberg a Howl. Jo també fa temps que veig els cervells del meu país destruïts per la fam, la histèria i la decepció.

Enric Vila

https://www.elnacional.cat/ca/opinio/enric-vila-rebaixes_473265_102.html